Prædiken til Langfredag, 2. april 2021, Matt. 27, 31-56
Af Mette Høyer Dansøn

Salmer: ”O hoved højt forhånet”, sunget af Piet Larsen, 192 Hil dig, Frelser og Forsoner! ”Blute nur, du liebes Herz” fra Matthæus-passionen af J. S. Bach, sunget af Maria Blum Bertelsen

Dette hellige evangelium skriver evangelisten Matthæus: Da de havde hånet Jesus, tog de kappen af ham og gav ham hans egne klæder på. Så førte de ham ud for at korsfæste ham. På vejen derud traf de en mand fra Kyrene, som hed Simon, ham tvang de til at bære hans kors. Da de kom ud til det sted, der hedder Golgata – det betyder Hovedskalsted – gav de ham vin at drikke, som var blandet med malurt, men da han smagte det, ville han ikke drikke det. Og da de havde korsfæstet ham, delte de hans klæder mellem sig ved at kaste lod om dem. Så satte de sig dér og holdt vagt over ham. Over hans hoved havde de anbragt anklagen imod ham, den lød: »Det er Jesus, jødernes konge«. Sammen med ham blev der korsfæstet to røvere, den ene på hans højre, den anden på hans venstre side. Og de, der gik forbi, spottede ham og rystede på hovedet og sagde: »Du, som bryder templet ned og rejser det igen på tre dage, frels dig selv, hvis du er Guds søn, og stig ned fra korset!« Også ypperstepræsterne og de skriftkloge og de ældste hånede ham på samme måde og sagde: »Andre har han frelst, sig selv kan han ikke frelse. Han er jo Israels konge, lad ham nu stige ned fra korset, så vil vi tro ham. Han har stolet på Gud, lad Gud nu udfri ham, hvis han vil vide af ham. Han har jo sagt: Jeg er Guds søn.« Også røverne, der var korsfæstet sammen med ham, hånede ham på samme måde. Men fra den sjette time faldt der mørke over hele jorden indtil den niende time. Og ved den niende time råbte Jesus med høj røst: »Elí, Elí! lemá sabaktáni?« – det betyder: »Min Gud, min Gud! Hvorfor har du forladt mig?« Nogle af dem, som stod der og hørte det, sagde: »Han kalder på Elias.« Straks løb en af dem hen og tog en svamp og fyldte den med eddike, satte den på en stang og gav ham noget at drikke. Men de andre sagde: »Lad os se, om Elias kommer og frelser ham.« Men Jesus råbte atter med høj røst og opgav ånden. Og se, forhænget i templet flængedes i to dele, fra øverst til nederst. Og jorden skælvede, og klipperne revnede, og gravene sprang op, og mange af de hensovede helliges legemer stod op, og de gik ud af deres grave og kom efter hans opstandelse ind i den hellige by og viste sig for mange. Men da officeren og hans folk, der holdt vagt over Jesus, så jordskælvet og det andet, der skete, blev de rædselsslagne og sagde: »Sandelig, han var Guds søn.« Der var også mange kvinder, der så til på afstand, de havde fulgt Jesus fra Galilæa og sørget for ham. Blandt dem var Maria

Magdalene, Maria, Jakobs og Josefs mor, og Zebedæussønnernes mor.
Matthæusevangeliet 27,31-56

✯✯✯✯✯✯✯✯✯✯✯✯✯✯✯✯✯✯✯✯✯✯✯✯✯✯✯✯✯✯✯✯✯✯✯✯✯

I dag markerer vi det største offer der er nogensinde er sket.

Vi marker dagen ved ikke at festliggøre alteret med lys og med blomster… Det er ingen festdag. Det er en sorgens dag. Flaget er også på halvt uden for kirken.

Vi kender mange beretninger om mennesker der er villige til at ofre sig selv eller andre… Abraham ville ofre sin eneste søn Isak, - en søn han havde fået som en stor trøst i sin alderdom. En søn, der var en velsignelse, og skulle bringe slægten videre…

Vi kender historier om modige dykkere, der redder drenge ud fra en grotte i Thailand, og selv dør derefter…

Vi kender fortællinger om helte, der løber ind i brændende huse for at hjælpe folk ud, og ikke selv overlever.

Vi kender historien om Sankt Stefanus, som vi mindes 2. juledag, der bliver slået ihjel, fordi han ikke vil gå på kompromis med sin tro… med vores fælles tro.

Og sådanne fortællinger er værd at hive frem… enestående mennesker er værd at mindes… Og alligevel, så handler langfredag om meget mere end om en mand, der pludselig blev en helt, eller en martyr for troen.

Det handler om en frelses plan, hvor Gud tager kød på sig, lader sig føde, vokse op, lærer os om Gudsriget som han gennem sin død på korset langfredag muliggør vores adgang til, ved at sone vores synd, og efter langfredag, når vi kommer til påskedag, åbner portene til – inde fra døden. Jesus lukker porten op ind til Gudsriget inde fra den død, han tager på sig langfredag.

Betydningen er uendelig stor.

Større end almindelige helte, der går i glemmebogen efter nogle år… For betydningen af Jesu offer har evighedsperspektiver for alle os, der er podet ind på Kristus ved dåben og derigennem har fået del i han liv, hans død og hans opstandelse.

Jesu offer for os skete i tid og sted. Palæstina var besat af rommerne i år 33, hvor Jesus blev korsfæstet, og derfor er det en romersk henrettelse metode der bruges til at slå vor frelser ihjel.

7 timer hænger Jesus på korset!

Jesus råber: Min Gud min Gud hvorfor har du forladt mig! – sådan, forladt, - kunne Guds søn føle sig – Det kender vi til… det er en menneskelig følelse, måske i sær i år – hvorfor har du forladt mig… Hvorfor?

Langfredag sætter fokus på mørket, på sorgen, på fortvivlelsen.… noget der også er i vores liv. Vi tager i dag greb om alt modstand, alt sorg, al smerte i vores tilværelse. Det gør ondt i dag!

Og smerten er kun til at bære fordi vi ved at på søndag er det påskesøndag. Vores smerte og Jesu smerte altid skal ses i forhold til påskesøndag – vi ved at der er noget godt i vente, om det så først er til sidst.

Dagens smerte skal få søndagens glæde til at skinne med opstandelsens morgensol, der kaster lys ind over vores mørke og langfredagens gru.

Men i dag ved vi at livet og døden kan gøre ondt, - men når vi døbes, så døbes vi ind på den korsfæstede herre, og vi er derfor ikke alene i vores langfredag.

Min Gud min Gud, tak for at du ikke har forladt mig.

Amen.